

FEEST VAN HET HEILIG SACRAMENT - of 2^e ZONDAG NA PINKSTEREN

EERSTE LEZING *Deut., 8, 2-3. 14b-16a*

Hij gaf u voedsel dat gij noch uw vaders ooit hadden gezien.

Uit het boek Deuteronomium

- In die dagen sprak Mozes tot het volk
- 2 „Blijf denken aan heel die tocht van veertig jaar,
die de Heer uw God u in de woestijn heeft laten maken.
„Hij heeft u toen vernederd en op de proef gesteld
om uw gezindheid te leren kennen ;
Hij wilde zien of ge zijn geboden zoudt onderhouden of niet.
- 3 „Hij heeft u vernederd en u honger laten lijden,
maar u ook het manna te eten gegeven,
dat gij noch uw vaders ooit hadden gezien.
„Hij wilde u daardoor laten beseffen,
dat de mens niet leeft van voedsel alleen,
maar van alles wat uit de mond van de Heer komt.
- 14b „Denk aan de Heer, uw God,
die u uit Egypte,
dat land van slavernij, heeft geleid;
de Heer
- 15 die u door die grote en verschrikkelijke woestijn heeft geleid,
vol giftige slangen en scorpioenen,
door dat dorstige land zonder water;
die uit de keiharde rots water voor u liet ontspringen;
- 16a die u in de woestijn het manna te eten gaf,
dat uw vaders nooit hadden gezien."

TUSSENZANG *Ps, 147 B (147), 12-13, 14-15, 19-20*

Loof de Heer, Jeruzalem.

of: Alleluia.

Loof dus de Heer, Jeruzalem,
Sion, verheerlijk uw God !

Want Hij heeft uw poorten stevig gegrendeld,
uw zonen gezegend binnen uw muur.

Hij laat u in vrede uw akkers bebouwen
en voedt u met tarwebloem.

Hij zendt zijn bevel uit over de aarde
en haastig rept zich zijn woord.

Hij is het die Jakob zijn woord heeft gezonden,
zijn wet en geboden voor Israël.

Nooit was er een volk dat Hij zo heeft behandeld,
geen ander maakt Hij zijn wegen bekend.

TWEEDE LEZING 1 Kor., 70, 76-77

Eén brood, één lichaam ofschoon wij velen zijn.

Uit de eerste brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Korinte

Broeders en zusters,

16 Geeft niet de beker der zegeningen, die wij zegenen, gemeenschap met het bloed van Christus?

Geeft niet het brood dat wij breken, gemeenschap met het lichaam van Christus?

17 Omdat het brood één is, vormen wij allen één lichaam, want allen hebben wij deel aan het ene brood.

ALLELUIA Joh., 6, 51-52

Alleluia.

Ik ben het levend brood, dat uit de hemel is neergedaald.

Als iemand van dit brood eet zal hij leven in eeuwigheid.

Alleluja.

EVANGELIE Joh., 6, 51-58

Mijn vlees is echt voedsel en mijn bloed is echte drank.

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes

In die tijd zei Jezus tot de menigte der Joden

51 „Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald.

„Als iemand van dit brood eet, zal hij leven in eeuwigheid.

„Het brood dat Ik zal geven, is mijn vlees ten bate van het leven der wereld.”

52 De Joden geraakten daarover met elkaar aan het twisten en zeiden

„Hoe kan Hij ons zijn vlees te eten geven?”

53 Jezus sprak daarop tot hen

„Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u

Als gij het vlees van de Mensenzoon niet eet en zijn bloed niet drinkt, hebt gij het leven niet in u.

54 „Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.

55 „Want mijn vlees is echt voedsel en mijn bloed is echte drank.

56 „Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem.

57 „Zoals Ik door de Vader die leeft, gezonden ben en leef door de Vader, zo zal ook hij die Mij eet, leven door Mij.

58 „Dit is het brood, dat uit de hemel is neergedaald.

„Het is niet zoals bij de vaderen die het manna gegeten hebben en niettemin gestorven zijn ; wie dit brood eet, zal in eeuwigheid leven.”

“Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem.” (Johannes 6,56)

Inleiding

St. Juliana van Cornillon was in 1246 de inspirator tot het houden van de eerste Sacramentsdag. Een feest dat al snel overal bekend raakte. Wij mensen zijn aparte wezens. Half dier, half engel. Half materie, half geest. Het sacrament speelt daar op in. Het is enerzijds zichtbaar en tastbaar. En het draagt een geestelijk mysterie in zich.

Eerste lezing: Deuteronomium 8, 2-3 en 14b-16a

Waarom duurde de woestijnreis van Israël veertig jaar? Volgens sommigen omdat Mozes (zoals wel meer mannen) te eigenwijs was om de weg te vragen. Maar in werkelijkheid waren deze veertig jaar een tijd van opleiding, opvoeding, karaktertest. Een veertigdagentijd in het groot. Wat moesten ze leren: ‘dat de mens niet leeft van voedsel alleen, maar van alles wat uit de mond van de Heer komt’. Zij moesten leren wat wij ook moeten leren. Niet je topconditie, niet je connecties, niet je rekeningen en verzekeringen – maar God houdt je in leven. Ons leven hangt enkel aan het zijden draadje van Zijn barmhartigheid. Daarom kwam het brood in deze veertig jaar niet uit de winkel, zelfs niet uit de aarde, maar uit de hemel. Manna. Het daalt tijdens iedere Mis neer.

Gebed: Heer, in uw hand ligt heel mijn levenslot.

Vraag: Is coronatijd ook een soort woestijnreis? Wat kunnen we leren?

Tweede lezing: 1 Korintiërs 10, 16-17

‘Wordt wat gij ontvangt: lichaam van Christus’, zei St. Augustinus. De Kerk is niet het afgifteloket van een individueel sacrament. ‘Omdat het één brood is, vormen wij allen één lichaam’, zegt St. Paulus. Dat betekent niet dat we altijd gezellig en sociaal moeten doen. Maar wel dat er een diep besef in ons is: we horen bij-Een, ook als we elkaar soms nogal vreemd vinden.

Gebed: Heer, verenig ons door uw ene brood Jezus Christus.

Vraag: Voel je onderlinge verbondenheid tijdens de communie?

Derde lezing: Johannes 6, 51-58

Katholieken zijn wel eens, nogal flauw, beschuldigd van kannibalisme. Ze eten en drinken immers het vlees en bloed van Christus? De verlichte, rationele christen ziet het anders. Brood en wijn zijn maar symbolen. Plaatje bij het praatje. Jammer alleen dat Jezus dat niet duidelijk maakt in Johannes 6. Hij krijgt alle gelegenheid om het misverstand op te klaren. De mensen vragen: ‘Hoe kan Hij ons zijn vlees te eten geven?’ En in plaats dat Jezus vertelt dat ‘t maar een symbool is, gaat Hij nóg verder. Het Grieks gaat hier van het werkwoord ‘eten’ over op het werkwoord ‘kauwen’. Jezus doelt op de volledige eenheid met Hem. Niet ‘bij wijze van spreken’, of ‘net zoals brood voedt’. Maar zeer werkelijk, reëel, hier en nu. Zijn verheerlijkt lichaam komt in ons sterfelijk lichaam. Zijn ziel in ons binnenste. Het uiterlijk van brood en wijn blijft, het innerlijk is Jezus Christus. Is zoiets mogelijk? Ach, wat weten wij eigenlijk van wat mogelijk is en wat niet? Honderd jaar geleden dachten we dat je vanuit Nederland Japan nooit zou kunnen zien. Vandaag de dag vinden we het normaal. En als mensen al zo ongehoord veel kunnen, kan de Almachtige dan niet tot ons komen onder de gestalte van brood en wijn?

Gebed: God, stem mijn geloof af op uw vermogen.

Vraag: Vind je het moeilijk om in het Sacrament te geloven?